

Petrus Ceelen - Rácsok Mögött

Kinyitom a szemem
s nézem a naptárt.

Nagyon vastag még,
túl hosszú az év.

Örökkévalóságig tart,
míg szabadulhatok.

Uram,
nem kell megint új nap
csak naptárlap lesz -
egy oldal a könyvben
mit velem írsz.

Mutasd meg nekem,
hogy a börtönben
lesznek ma jó oldalak is!

* * *

Panaszkodom
mikor reggel felkelek -
de hányan lennének boldogok
ha minden nap felkelhetnének ...

Panaszkodom
a silány kosztra -
de mennyien örülnének
ha azt ehetnék, amit én ...

Panaszkodom
újra és újra a fájdalomra -
de hányan örülnének
ha csak az én keresztemet vihetnék ...

Istenem,
panaszodom -
mégis mennyien örülnének,
ha velem cserélhetnének!